

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2023. március 3.
(OR. en)

6685/23

**Intézményközi referenciaszám:
2020/0011(NLE)**

**SOC 133
EMPL 91
SAN 93
GENDER 19
ANTIDISCRIM 18
FREMP 47
ILO 1**

FELJEGYZÉS

Küldi:	az elnökség
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács
Tárgy:	Javaslat – A TANÁCS HATÁROZATA a tagállamoknak a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Erőszak és Zaklatás Elleni 2019. évi (190. sz.) Egyezményének az Európai Unió érdekében történő megerősítésére való felhatalmazásáról – Véleménycsere

---

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a fenti tárgyra vonatkozó, az EPSCO Tanács 2023. március 13-i ülésén folytatandó véleménycsere előkészítése céljából készült elnökségi vitaindító feljegyzést.

Javaslat – A Tanács határozata a tagállamoknak a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Erőszak és Zaklatás Elleni 2019. évi (190. sz.) Egyezményének az Európai Unió érdekében történő megerősítésére való felhatalmazásáról

Elnökségi vitaindító feljegyzés

2019 júniusában, a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia 108. (centenárium) ülésén a résztvevők elfogadták a munka világában tapasztalható erőszak és zaklatás felszámolásáról szóló 190. sz. egyezményt¹ (a továbbiakban: a 190. sz. ILO-egyezmény) és az ahhoz kapcsolódó 206. sz. ajánlást². A 190. sz. ILO-egyezmény az első olyan nemzetközi jogi eszköz, amely konkrét, világszerte alkalmazandó előírásokat határoz meg a munka világában tapasztalható erőszak és zaklatás kezelésére vonatkozóan. Elengedhetetlen küzdeni a munka világában tapasztalható, a nők és férfiak elleni erőszak és zaklatás minden formája ellen, mivel az ilyen magatartások és gyakorlatok komoly emberi jogi problémát jelentenek, és veszélyeztetik az egyének méltóságát, egészségét és jóllétét. A 190. sz. ILO-egyezmény jelentős lépés e cél elérése felé.

Az uniós tagállamok kulcsszerepet játszottak a 190. sz. ILO-egyezmény elfogadásában, megerősítve elkötelezettségüket a biztonságos és egészséges munkafeltételek, valamint a munkahelyi megkülönböztetésmentesség előmozdítása iránt. A tagállamok közötti koordináció mindig is lehetővé tette számukra, hogy egységes álláspontot képviseljenek, és így erős tárgyalópartnerek legyenek az ILO-ban. A jövőbeli tárgyalásokkal összefüggésben ez a későbbiekben is releváns szempont lesz, és a továbbiakban is kulcsfontosságú szerepet fog játszani az uniós tagállamok ILO-n belüli hitelességének és befolyásának biztosítása tekintetében.

Az Európai Bizottság 2020. január 22-én a tagállamoknak a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Erőszak és Zaklatás Elleni 2019. évi (190. sz.) Egyezményének az Európai Unió érdekében történő megerősítésére való felhatalmazásáról szóló tanácsi határozatra (a továbbiakban: tanácsi határozat) irányuló javaslatot³ fogadott el, amint ezt öt korábbi ILO-egyezmény és egy jegyzőkönyv esetében is tette. Annak ellenére, hogy a tagállamok osztják a munka világában tapasztalható erőszak és zaklatás elleni küzdelem célkitűzését, a Tanács nem tudott elvi megállapodásra jutni, és nem tudta a határozatot az Európai Parlament egyetértésének kérése céljából továbbítani az Európai Parlamentnek.

---

¹ C190. sz. egyezmény – Az Erőszak és Zaklatás Elleni 2019. évi (190. sz.) Egyezmény (ilo.org). A 190. sz. ILO-egyezmény megerősítésének jelenlegi állásával kapcsolatban lásd: Az ILO-egyezmények megerősítése: Megerősítés egyezményenként.

² R206. sz. ajánlás – a munkahelyi erőszakra és zaklatásra szóló, 2019. évi (206. sz.) ajánlás (ilo.org)

³ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=CELEX%3A52020PC0024>

A tanácsi határozat elfogadásával kapcsolatos egyik fő lezáratlan kérdés a 190. sz. ILO-egyezmény elfogadását követő megerősítési kötelezettséggel kapcsolatos megbeszélésekhez kapcsolódik. E tekintetben érdemes megjegyezni, hogy e tanácsi határozat elfogadásának jogalapja, amely a Lisszaboni Szerződésből ered, ugyanaz, mint a korábbi hat ILO-eszköz esetében, amelyekre vonatkozóan a Tanács határozatot⁴ fogadott el. A 190. sz. ILO-egyezménnyel kapcsolatos megbeszélésekkel összefüggésben egyértelművé vált, hogy a tagállamoknak a 190. sz. ILO-egyezménynek az Unió érdekében történő megerősítésére való felhatalmazására irányuló tanácsi határozat az egyezmény megerősítésére vonatkozó kötelezettséget vonna maga után, ahogyan az az ILO-eszközök megerősítésére való felhatalmazásról szóló korábbi tanácsi határozatok esetében is történt. A Bizottság mindeddig egyetlen tagállammal szemben sem kezdeményezett kötelezettségsgzési eljárást ezen eszközök egyikére vonatkozóan sem a megerősítés elmulasztása miatt.

A Tanácsban folytatott vita lehetőséget nyújt majd e kérdés politikai szintű megvitatására, valamint a javasolt tanácsi határozatra és a 190. sz. ILO-egyezmény megerősítésére vonatkozó lehetséges további lépések feltárására.

---

⁴ A Tanács határozata (2005. április 14.) a tagállamok felhatalmazásáról a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tengerészek személyazonossági okmányairól szóló egyezményének (185. egyezmény) az Európai Közösség érdekében történő megerősítésére (HL L 136., 2005.5.30., 1. o.); a Tanács határozata (2007. június 7.) a tagállamoknak a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet 2006. évi tengerészeti munkaügyi egyezményének az Európai Közösség érdekében történő megerősítésére való felhatalmazásáról (HL L 161., 2007.6.22., 63. o.); a Tanács határozata (2010. június 7.) a tagállamoknak a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet 2007. évi halászati munkaügyi egyezményének (188. sz. egyezmény) az Európai Unió érdekében történő megerősítésére való felhatalmazásáról (HL L 145., 2010.6.11., 12. o.); a Tanács határozata (2014. január 28.) a tagállamoknak a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek a vegyi anyagok biztonságos munkahelyi használatáról szóló, 1990. évi 170. számú egyezményének az Európai Unió érdekében történő megerősítésére való felhatalmazásáról (2014/52/EU); a Tanács határozata (2014. január 28.) a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet keretében a háztartási alkalmazottak méltányos módon történő foglalkoztatása tárgyában 2011-ben elfogadott 189. sz. egyezménynek az Európai Unió érdekében történő megerősítésével összefüggésben a tagállamoknak adott felhatalmazásról (2014/51/EU); a Tanács (EU) 2015/2071 határozata (2015. november 10.) a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet kényszermunkáról szóló 1930. évi egyezménye 2014. évi jegyzőkönyvének az 1–4. cikkben foglalt, a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéshez kapcsolódó vonatkozások tekintetében az Európai Unió érdekében történő megerősítésére a tagállamoknak adott felhatalmazásról (HL L 301., 2015.11.18.); a Tanács (EU) 2015/2037 határozata (2015. november 10.) a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet kényszermunkáról szóló 1930. évi egyezménye 2014. évi jegyzőkönyvének a szociálpolitikai vonatkozások tekintetében az Európai Unió érdekében történő megerősítésére a tagállamoknak adott felhatalmazásról (HL L 298., 2015.11.14.).

A fentiek fényében felkérjük a minisztereket, hogy hozzászólásaik során a következő kérdésekre összpontosítsanak:

- 1. A tagállamok szerint mi lenne a legmegfelelőbb módja annak, hogy megerősítsék az egyezményt?*
- 2. Milyen biztosítékokat tartanának szükségesnek a tagállamok ahhoz, hogy támogatni tudják a tanácsi határozat elfogadását?*